

[**Elsø-Merete Ross.**]

brug ikke det samme som nogle år. Det betyder ikke, at jeg ikke gerne ser, at der skaffes mulighed for alle for at føde på institution. Men jeg mener, at udvalget har set helt realistisk på det, når det fremhæver, at udbygningstakten må indgå i amtskommunernes samlede prioriteringsovervejelser for sygehusvæsenets fremtidige udbygning. Udbygningstakten ville nok kunne blive hurtigere, hvis eksisterende private klinikker, der opfylder de faglige krav, kunne indgå som del af den offentlige fødselshjælpsordning i en overgangstid.

Undersøgelsescentrene er der nogle i det radikale venstre, der er betænkelige ved, specielt fordi det vil give mange i landdistrikterne for lang afstand til centrene. Derfor er de bange for, at undersøgelsesernes antal vil falde, hvad der absolut er uønskeligt. Centertanken er i udvalget vedtaget i princippet, men man kræver ikke centrene etableret allerede 1. april 1973. Det ville være med for kort varsel. Men de skal opbygges så hurtigt, som det er praktisk muligt, og i det omfang det skønnes påkrævet i det enkelte amt.

Fødselshjælp og svangerskabshygiejne har tilknytning både til amtsrådenes sygehusudvalg og til amtskommunernes social- og sundhedsudvalg. Amtsrådsforeningen i Danmark har, efter at betænkningen er afgivet, henvendt sig til udvalget. Foreningen går ind for, at administrationen samles under sygehusudvalgene, som ministeren oprindeligt havde foreslået. Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvilken administrationsform der giver de færreste administrative komplikationer, men rent umiddelbart forekommer det mig rimeligt, at opgaverne som nu foreslået af ministeren og udvalget bevares under amtskommunernes social- og sundhedsudvalg. Den nødvendige kontakt og koordination synes at kunne tilvejebringes af det fællesudvalg af amtskommunernes social- og sundhedsudvalg og sygehusudvalg, som er omtalt i lov om offentlig sygeforsikring. Amtsrådsforeningen har ønsket, at retningslinjerne for undersøgelsescentrene blev udformet i samarbejde mellem foreningen og indenrigsministeriet, og det har ministeren erklæret sig beredt til.

Som bilag til betænkningen er aftrykt ministerens redegørelse for 15 års alders-

grænsen for tilladelse til at få vejledning i svangerskabsforebyggende metoder. Deri er også svar på mit spørgsmål fra første behandling om muligheden for at indføre en dispensationsadgang under visse nærmere betingelser. Jeg forstår fuldt ud vanskelighederne i forhold til straffelovens § 222. Jeg ved, at justitsministeren har sagt, at han vil overveje at nedsætte aldersgrænsen til 14 år. Den kriminelle lavalder er en beskyttelsesforanstaltning, og jeg ville være betænkelig ved en generel nedsættelse til 14 år. Nogle ville være modne nok til det, andre ikke. Hvis man kunne finde kriterier for noget, man kunne kalde en biologisk eller fysiologisk lavalder, ville det nok være mere hensigtsmæssigt end den mekaniske konstatering af leveår. I så fald måtte det overlades til lægers skøn, og det skulle stadig være strafbart at have samleje med en pige under 15 år, som ikke, skal vi kalde det var frivillig af sin læge og forsynet med præventive midler.

Jeg indrømmer, at det er kompliceret, men jeg ville ønske, der var jurister, der var kloge nok til at finde en løsning, uden at vi behøvede at få en generel 14 års grænse, så der blev mulighed for at beskytte dem, der endnu ikke er modne nok, og samtidig beskytte de sandsynligvis relativt få, der er så modne, at de begynder seksuelt samliv som 14-årige, mod at blive gravide. Straffeloven synes i hvert fald ikke at være beskyttelse nok for dem. Der er i øvrigt den inkonsekvens i denne lov, at en 14-årig efter en abort godt må få præventive midler. Hvordan kan det egentlig forenes med straffelovens § 222?

Efter dette lægmandsjuristeri skal jeg slutte med at sige, at jeg håber, der må komme det ud af dette lovforslag, som ministeren har udtrykt på denne måde: optimal sikkerhed omkring selve fødslen kombineret med optimal udnyttelse af tilbuddet om svangerskabshygiejne.

Henning Philipsen: Mit partis ordfører i denne sag, fru Grete Westergaard, er desværre forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor kun kort meddele på mit partis vegne, at vi meget gerne vil medvirke til disse lovforslags gennemførelse. Vi anbefaler deres overgang til tredje behandling, idet vi yderligere gør den bemærkning, at vi føler os dækket ind af de bemærkninger, som den